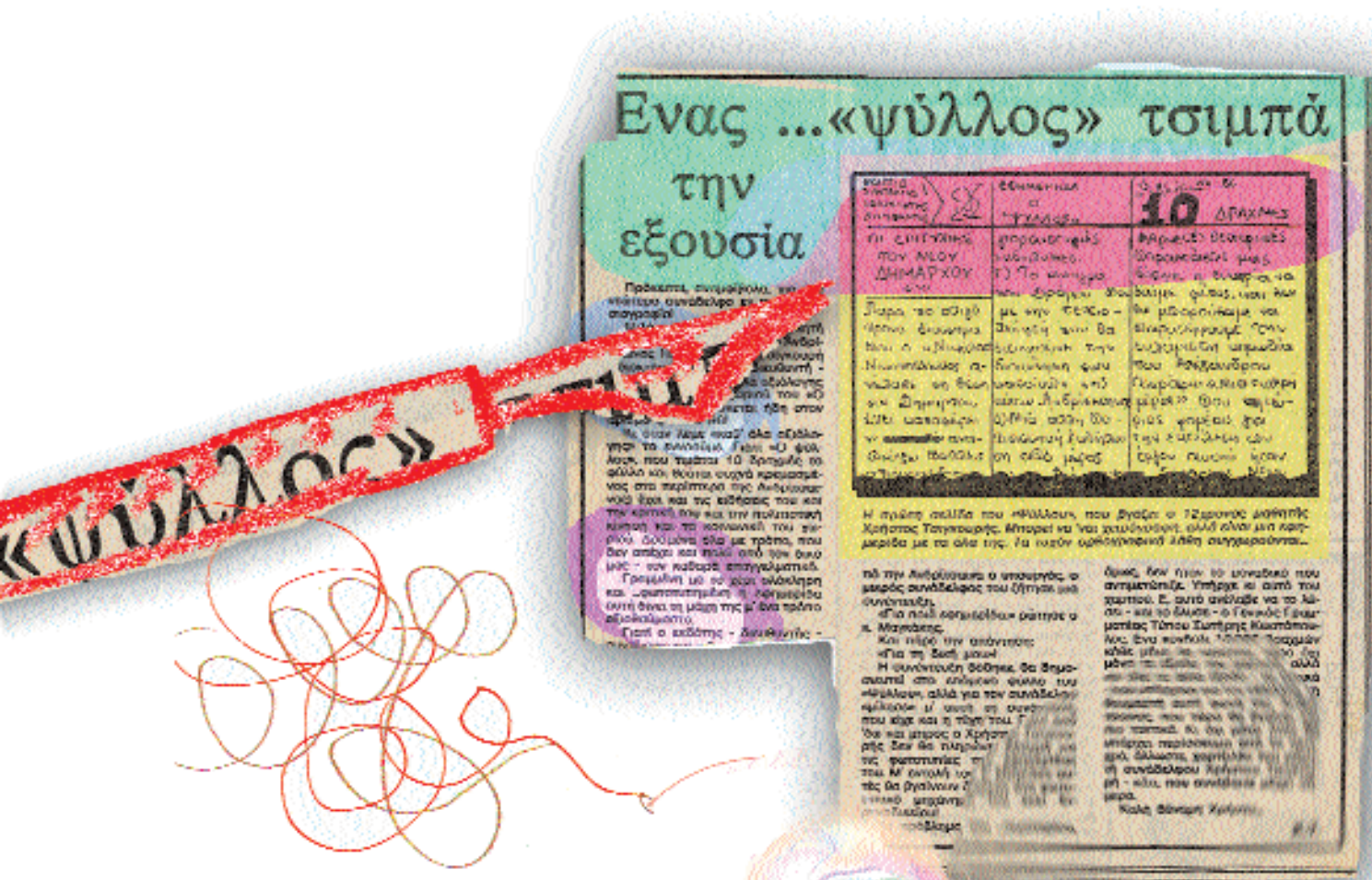

«αυτός ο ψύλλος τομπάει αλλιώς...»

ΕΝΟΤΗΤΑ 99

Ο... Ψύλλος

Ο Ηλίας, μαθητής της ΣΤ Δημοτικού, είχε βρει έναν πρωτότυπο και δημιουργικό τρόπο να περνάει τον ελεύθερο χρόνο του. Από τότε που πήγαινε στην Τετάρτη τάξη έβγαζε μια χειρόγραφη εφημεριδούλα, τον... *Ψύλλο!* Ο «Ψύλλος» ήταν το χόμπι, το πάθος και η έγνοια του μικρού. Πολλοί από το χωριό τον ειρωνεύονταν, καθώς θεωρούσαν τη μικρή εφημερίδα «ανόητο και παιδικό χασομέρι...». «Ούτε ψύλλος στον κόρφο μας!» του έλεγαν οι συγχωριανοί του περιπαικτικά. Το παρακάτω απόσπασμα περιγράφει μια χαρακτηριστική σκηνή...

«Ο Ψύλλος! Ο Ψύλλος! Κυκλοφόρησε ο καινούργιος Ψύλλος! Διαβάστε την εφημερίδα που γράφει ό,τι βλέπετε στον ύπνο σας και στον ξύπνιο σας!...». Οι φωνές του μικρού δημοσιογράφου έσπαγαν τη μονοτονία του μικρού χωριού. Ο Ηλίας ήταν δεμένος με την εφημερίδα του και κανείς στο χωριό δεν τον φώναζε πια με το όνομα του, αηλιά όλοι τον αποκαλούσαν «ψύλλο». Αυτό όχι μόνο δεν τον πείραζε, αηλιά τον γοήτευε κιόλας. Εκείνο που τον ενοχλούσε ήταν ότι

πολλοί τον ειρωνεύονταν. Δεν μπορούσαν να κατανοήσουν πως η σύνταξη και η έκδοση της εφημερίδας ήταν μια δημιουργική απασχόληση και όχι ένα ανόητο χάσιμο χρόνου.

– Δημοσιογράφε, να ήες και σε μας τα νέα να τα μαθαίνουμε!, κάγχασε* ο αγροφύλακας.

Μεγάλοι άνθρωποι και δεν καταλάβαιναν πόσο πηλήγωναν τον Ηλία με τις διαρκείς κοροϊδίες τους. Ο Ηλίας ήθελε να τους πει: «Ο Ψύλλος είναι ένα όνειρο, τα ταξίδια που θέλω να κάνω. Είναι τα φτερά που με βοηθούν να πετάξω μακριά, να σπάσω τα σύνορα του μικρού χωριού μας...».

Και φώναξε με πείσμα:

– Ο Ψύλλος! Ο Ψύλλος, η εφημερίδα που τσιμπάει και ξυπνάει τους κοιμισμένους!

– Ούτε ψύλλος στον κόρφο μας, είπε γελιώντας ο αγροφύλακας.

Ο Ηλίας πήγε σπίτι του. Ετοίμαζε το δέκατο έβδομο φύλλο... Η μητέρα του μετά από λίγο ήρθε στο σπίτι. Όταν η κυρία Παρασκευή μπήκε στο δωμάτιο του Ηλία και τον είδε να ασχολείται με

την εφημερίδα, έβαλε τις φωνές:

– Αγκάθια έχουν τα βιβλία του σχολείου και δεν τα πιάνεις καθόλου στα χέρια σου;

– Τι φωνάζεις, καλή μάνα; Διάβασα..., προσπάθησε να την ηρεμήσει ο Ηλίας.

– Αυτά δεν έχουν ψωμί! Τι λόξα* σε βάρεσε πια μ' αυτή την εφημερίδα; Όλα τα παιδιά του χωριού κοιτάνε τις δουλειές τους. Ακούνε τη μάνα τους και τον πατέρα τους...

– Κι εγώ σας ακούω...

– Πώς δε μας ακούς! Μάληθιασε η γλώσσα μας* να σου ήέμε πως άδικα χάνεις τον χρόνο σου!.

– Ό, τι άλλο μου ζητήσετε θα το κάνω. Την εφημερίδα όμως, δεν την σταματάω!

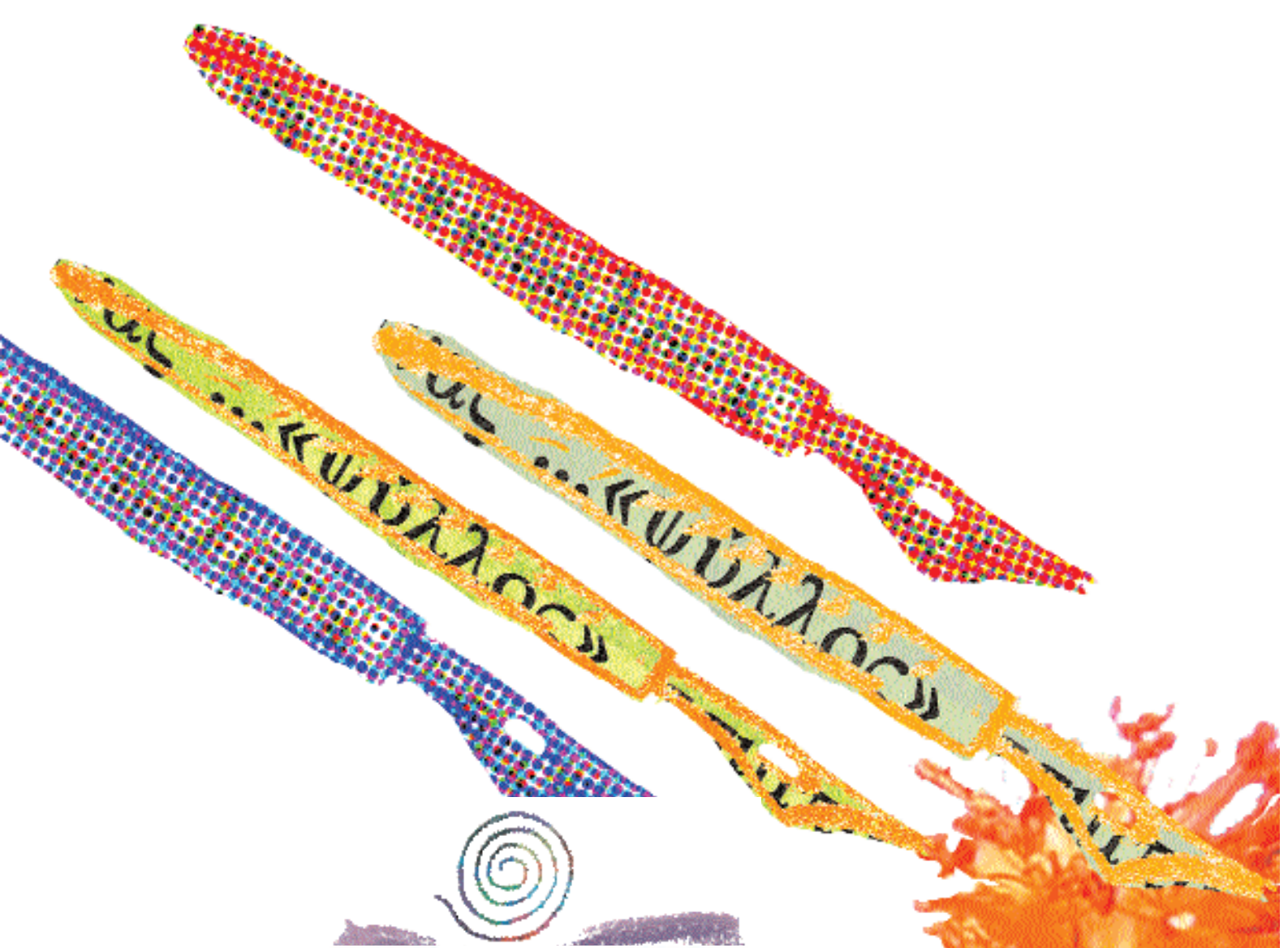
– Στου κουφού την πόρτα όσο θέλεις βρόντα!

Δημήτρης Σπύρου, Ο Ψύλλος
Διασκευή

* κάγχασε: γέλασε ειρωνικά

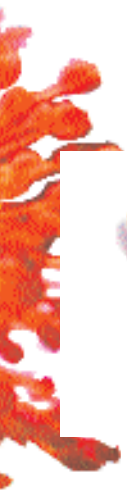
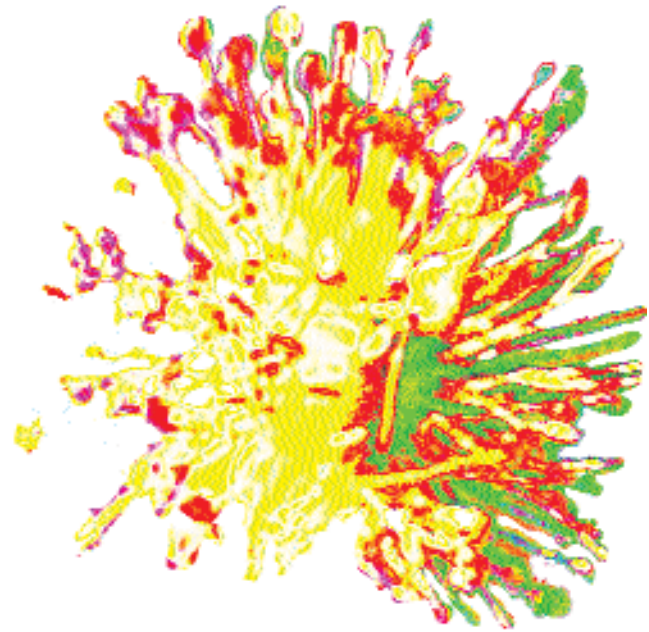
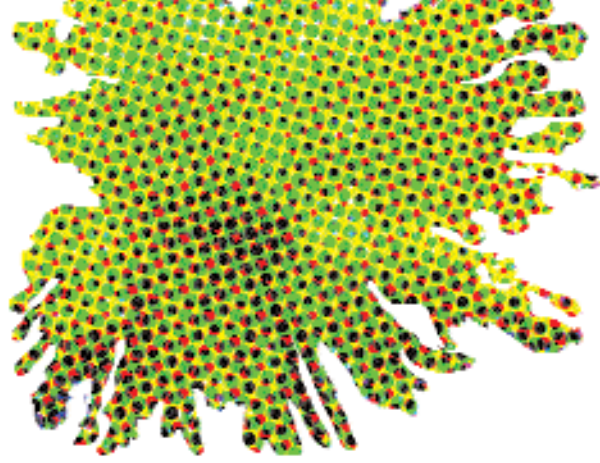
* τι λόξα: τι-τρέλα

* μάληθιασε η γλώσσα μας: βαρεθήκαμε να ήέμε κάτι

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- Πώς ηέγανε τον μικρό Ηλία οι συγχωριανοί του; Γιατί;
- Τι σήμαινε για τον Ηλία η έκδοση μιας εφημερίδας;
- Πώς αντιμετώπιζε η μητέρα του Ηλία το χόμπι του; Για ποιον λόγo; Ποιος έχει δίκιο στη συζήτηση; Να δικαιολογήσετε τη γνώμη σας.
- Ποιο είναι το αγαπημένο σας χόμπι; Μιλήστε γι' αυτό: Πόσες ώρες ασχολείστε; Τι σας προσφέρει; Πώς το βλέπουν οι γονείς σας;

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

